

Αντιεμβολιαστικό κίνημα: «Κοίταξα τα παιδιά μου και ένιωσα εγκληματίας» (Λίνα Γιάνναρου)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Φεβρουαρίου 21, 2018

Μια μητέρα εξομολογείται πώς ξέφυγε από το αντιεμβολιαστικό λόμπι

«Δεν το αποφάσισα μόνη μου. Γιατροί μού το συνέστησαν. Μου είπαν “δεν θα σου πούμε τι θα κάνεις, αλλά διάβασε αυτά και αποφάσισε”. Όταν θες να κάνεις το καλύτερο για το παιδί σου, ακούς τη γνώμη των ειδικών». Δεν είναι εύκολο για τη Σοφία Φατούρου να μιλάει γι’ αυτό το θέμα. Φέρει βαρέως το γεγονός ότι πριν από λίγα χρόνια είχε πάρει την απόφαση να μην εμβολιάσει τα παιδιά της, εισακούοντας τις πρώτες αντιεμβολιαστικές φωνές που αρθρώνονταν στην Ελλάδα. Το 2010 το αντιεμβολιαστικό λόμπι ήταν ακόμα μικρό, αλλά δραστήριο. Με τα χρόνια, χρησιμοποιώντας και τη δύναμη του Ιντερνετ γιγαντώθηκε, με τα σημερινά αποτελέσματα. Η έξαρση της «ξεχασμένης» ιλαράς στην Ελλάδα είναι και ο λόγος που η Σοφία, 42 ετών, δημοσιογράφος, που σήμερα ζει με την οικογένειά της στη Μεμβούρνη, πήρε την απόφαση να μιλήσει επώνυμα για τη δική της εμπειρία.

Η απόφαση

Όταν έμεινε έγκυος, είχε αποφασίσει να ακολουθήσει έναν πιο «φυσικό» δρόμο. Η «ιατρικοποίηση» του τοκετού, τα υψηλά ποσοστά καισαρικών την είχαν τρομάξει. Αποφάσισε να ψάξει για έναν γιατρό σχολαστικό, ο οποίος να σέβεται τη μητέρα, το μωρό και τη σχέση τους. «Αυτό το κατάφερα και με τον γιατρό και με τις μαίες μου – ήμουν σε πολύ καλά επιστημονικά χέρια» λέει στην «Κ». Παράλληλα, όμως, βρέθηκε ανάμεσα σε γονείς που ήταν πολύ σκεπτικοί σε σχέση με τα εμβόλια. «Ήταν πολύ συχνή αυτή η συζήτηση. Σκέφτηκα ότι αφού κατάφερα να κάνω έναν φυσικό τοκετό σε όφελος του παιδιού, θα ήταν λογικό να ψάξω λίγο περισσότερο και το θέμα του παιδίατρου».

Τους πρώτους μήνες πέρασε από δύο γιατρούς. «Ο ένας με περγαμηνές, εργάζεται και σε μεγάλο νοσοκομείο και έχει εμπειρία σε δύσκολες περιπτώσεις νεογνών. Μου έδωσε τη φωτοτυπία ενός γερμανικού βιβλίου σε αγγλική μετάφραση. Μου είπε ότι είναι έγκριτου Γερμανού γιατρού. “Διάβασέ το”, μου είπε, “και θα μου πεις μόνη σου τι θες να κάνουμε”. Το διαβάσαμε κι εγώ και ο άντρας μου και αναστατωθήκαμε. Το βιβλίο υποστήριζε ότι ο εντατικός εμβολιασμός στα μωρά καταστέλλει το ανοσοποιητικό σύστημα του οργανισμού τους πριν αναπτυχθεί. Οτι έτσι το παιδί νοσεί εύκολα σε όλη του τη ζωή γιατί ο οργανισμός δεν έχει μάθει να ανταποκρίνεται στις ασθένειες και στους ιούς.

Ημουν μπερδεμένη. Αλλάξα γιατρό πηγαίνοντας σε κάποιον με καλό όνομα και μεγάλο πελατολόγιο, που είχα ακούσει ότι κάνει επιλεκτικό εμβολιασμό. Μου είπε ευθέως να μην κάνω εμβόλια. Το επιχείρημα ήταν ότι οι νέες έρευνες πλέον συνδέουν τον εντατικό εμβολιασμό με τα αυτοάνοσα – διαβήτη, σκλήρυνση κατά πλάκας κ.λπ. Και ότι ο ίδιος δεν έχει εμβολιάσει τα παιδιά του». Το παιδί δεν πήγαινε ακόμα παιδικό σταθμό, αποφάσισαν να περιμένουν, να μεγαλώσει λίγο και να τα κάνουν αργότερα. Σημειώνεται ότι οι παραπάνω ήταν ομοιοπαθητικοί παιδίατροι.

Μέχρι τα τρίτα του γενέθλια ο γιος της δεν είχε κάνει ακόμα κανένα εμβόλιο. Εκείνη τη χρονιά διαγνώστηκε ως αυτιστικός. Ως γνωστόν, μία από τις «σημαίες» του αντιεμβολιαστικού κινήματος είναι έρευνα του 1998 (τα ευρήματα της οποίας έχουν καταρριφθεί έκτοτε), σύμφωνα με την οποία το εμβόλιο MMR (ιλαρά, ερυθρά, παρωτίτιδα) συνδέεται με τον αυτισμό. «Τότε δεν ήξερα τίποτα σχεδόν για τον αυτισμό. Αν ήμουν πιο ενημερωμένη, αφενός θα είχα δει τα σημάδια στο δικό μου παιδί νωρίτερα, αφετέρου θα γελούσα με όποιον υποστήριζε κάτι τέτοιο. Ο αυτισμός δεν είναι αρρώστια, είναι διαφορετικός τρόπος λειτουργίας του εγκεφάλου. Όταν ο γιος μου σταμάτησε να μιλάει και να χάνει δεξιότητες δεν είχε εμβολιαστεί, το λέω και το τονίζω σε όλους για να ξέρουν πως, όχι, δεν προκλήθηκε από τα εμβόλια. Ήταν ένα παιδί φυσικού τοκετού χωρίς φάρμακα, που είχε φάει μόνο βιολογικό κρέας, έπινε φιλτραρισμένο νερό και δεν είχε αρρωστήσει ή πάρει αντιβίωση ούτε μια φορά».

Όταν άρχισε ο κύκλος των σοβαρών και επίπονων εξετάσεων του παιδιού σε νοσοκομεία (μαγνητικές, εγκεφαλογραφήματα κ.λπ.), η Σοφία ανέφερε στους γιατρούς ότι δεν είχε εμβολιαστεί. «Δεν έμοιαζε, όμως, να είναι προτεραιότητά τους, δεν ήθελαν να τον ταλαιπωρήσουμε επιπλέον». Η ίδια είχε ήδη αποφασίσει να του κάνει τα εμβόλια. «Άρχισα να αγχώνομαι όταν κατάλαβα ότι στο τέλος κάθε μέρας, κάνοντας τον μπάνιο μετά την παιδική χαρά, έκανα έλεγχο στο σώμα του για εκδορές γιατί φοβόμουν τον τέτανο. Άρχισε να μου μοιάζει παράλογο που δεν ήταν θωρακισμένο από δική μου επιλογή».

«Έχω ντραπεί»

Το ζευγάρι είχε αποφασίσει να κάνει τα εμβόλια και στα δύο παιδιά με το που θα έφθαναν στην Αυστραλία. «Θυμάμαι καθώς ταξίδευα που έβλεπα στην οθόνη του αεροπλάνου τις χώρες από κάτω μας. Είδα την Ινδία και θυμήθηκα ένα πρόσφατο άρθρο για αύξηση των κρουσμάτων ιλαράς (σ.σ. ήταν πριν από τρία χρόνια, ποιος να περίμενε την εξέλιξη...) και άρχισα να θυμώνω με τον εαυτό μου. Κοίταξα τα παιδιά κι ένιωσα εγκληματίας. Μόλις φτάσαμε, κανόνισα ραντεβού. Έκαναν όλα τα εμβόλια σε πέντε λεπτά και ένιωσα μεγάλη ανακούφιση».

Σήμερα αισθάνεται σχεδόν τυχερή. «Έχω καταλάβει πια ότι έχω ευθύνη απέναντι

στον συμπολίτη μου και στα παιδιά του. Θα μπορούσα να είμαι η γυναίκα που έφερε κάτι επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία στη νέα της χώρα. Έχω ντραπεί πολλές φορές για εκείνη μου την επιλογή, αλλά περισσότερο όταν μπαίνοντας στο σύμπαν του αυτισμού άρχισα να παρακολουθώ ενήλικα αυτιστικά άτομα που γράφουν ονλάιν. Μια μέρα συζητούσαν για το πώς έχει επικρατήσει η ψευδής σύνδεση αυτισμού με το MMR και το πόσο σοκαριστικό είναι για τους ίδιους ότι υπάρχουν γονείς που προτιμούν το παιδί τους νεκρό από ιλαρά παρά αυτιστικό. Οτι τα ζυγίζουν και κερδίζουν η ιλαρά, ο κοκίτης, η πολιομυελίτιδα, η πιθανότητα θανάτου».

Σύστημα ελέγχου

Πριν από λίγες ημέρες χτύπησε το τηλέφωνο στο σπίτι της Σοφίας Φατούρου, η οποία ολοκληρώνει αυτό το διάστημα το master της στην κοινωνική επιχειρηματικότητα στο Australian Graduate School of Entrepreneurship. Ήταν από την κρατική υπηρεσία που ασχολείται με τους εμβολιασμούς. «Ήθελαν να μου υπενθυμίσουν ότι στο τέλος του μήνα είναι προγραμματισμένο το επόμενο εμβόλιο για το μικρότερο παιδί μου και να κλείσουμε ένα ραντεβού. Εδώ υπάρχει κεντρικό σύστημα στο οποίο καταγράφεται ο εθνικός εμβολιασμός», λέει στην «Κ». Στην Ελλάδα οι γιατροί σημειώνουν τα εμβόλια στο βιβλιάριο του παιδιού. Εάν αυτό χαθεί, δεν υπάρχει τρόπος να γνωρίζει το κράτος εάν κάποιος έχει εμβολιαστεί.

(Πηγή: kathimerini.gr)